

Financováno
Evropskou unií

HOUSING FIRST BAOBAB: JAK NA MULTIDISCIPLINÁRNÍ TÝM?

Případová studie

Březen 2025

VYPRACOVALO:

Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR
oddělení evaluací

KONTAKTNÍ OSOBY:

Ing. Ondřej Vrba, ondrej.vrba@mpsv.cz

ABSTRAKT

PROJEKT: HOUSING FIRST BAOBAB

Žadatel: Baobab z.s.

Oblast působení projektu: Praha

Rozpočet projektu: 19 158 980 Kč

Doba realizace projektu: 1. 4. 2023 – 31. 3. 2026 (36 měsíců)

Počet zabydlovaných bytů: 20

Organizace Baobab z. s. poskytuje na území Prahy služby zaměřené na **lidi s psychickými obtížemi nebo duševním onemocněním**. V rámci podpory bydlení nabízí tréninkové bydlení, nízkokapacitní pobytovou službu a doplněním tohoto spektra je **zabydlovací projekt s využitím přístupu Housing First**, podpořený z Operačního programu Zaměstnanost plus.

Zabydlování v rámci principu Housing First dává šanci lidem, kteří v jiných sociálních službách neobstojí. Nabízí lidem, kteří nedosáhnou na běžné bydlení a současně nezvládají nároky služby, vhodný typ **časově neomezeného bydlení s intenzivní podporou**. Ta slouží jako prevence selhání a návratu k nefunkčním vzorcům chování, zhoršení zdravotního stavu a opakovaným hospitalizacím v psychiatrické nemocnici.

Dlouhodobou zkušenost s institucionální péčí – zejména v psychiatrickém zařízení (roky až desítky let) – mají skoro všichni zabydlovaní. Zhruba polovina má také zkušenost s problémovým užíváním návykových látek.

Zranitelnost realizační tým **hodnotí u každého zájemce o účast v projektu na základě bodového systému**.

„Naše body jsou nastaveny tak, že ten člověk musí bydlet substandardně, propadat službami, mít různé těžké věci jako závislosti, exekuce, ochranný léčení atd. A vždycky tam je ta duševní nemoc, to je podmínka.“

Vedoucí týmu přímé podpory

Podporu cílové skupině poskytuje

široký multidisciplinární tým. Kromě sociálních pracovníků (či pracovníků v sociálních službách) jsou v týmu přímé podpory i **experti z různých oblastí – zdravotnictví, psychologie či psychiatrie**.

V týmu funguje i **peer pracovníce**. Ta chodí za zabydlovanými osobami, účastní se pro ně připravovaných volnočasových aktivit, je ale také důležitým zdrojem autentických zkušeností pro ostatní členy týmu.

Podpora zabydlovaných osob je založená hlavně na **setkávání v jejich přirozeném prostředí** – nejčastěji u nich doma nebo při nějaké aktivitě. Pouze v takové konstelaci se podle zástupců týmů cítí klienti v bezpečí a otevírají se.

„Chodit si léčit duši, někam' je něco, co podle mě je blbej koncept. Oni potřebují, aby ta služba nebo ten, kdo tu duši má léčit, šel někam za nima, prostě šel s nima. (...) Na to, co je pro ně těžké, nepřijďte na nějaký schůzce ve 13:30 v kanceláři, to se takhle neděje. Věci se dějou spíš v nějakým přirozeným běhu věcí, v době, kdy s tím člověkem jedete autobusem nebo s ním prostě spravujete rozbitou židli. V těchto momentech se většinou zjistí, jak ten člověk na tom opravdu je.“

Vedoucí týmu přímé podpory

Zabydlování v projektu probíhalo průběžně, optimální bylo dle koordinátora projektu na kapacity týmu **stěhovat dva klienty měsíčně**.

Velký nápor na podporu je v počátečních fázích zabydlování. Je nutné technicky zařídit byt, naučit klienta zacházet s jeho vybavením a také zprostředkovat potřebné služby.

„Ty první měsíce, kdy byl člověk zabydlen, jsme u někoho byli za měsíc i přes 60 hodin. Je tam kuchyňská linka a záchod, a ten člověk jde s igelitkou z Bohnic, anebo prostě s igelitkou od maminky, takže se zařizuje všechno – postel, vybavení, nábytkovka, naše dovybavení, pračka, lednička, osvětlení.“

Koordinátor projektu

Úplný začátek zabydlování je sice z hlediska podpory nejintenzivnější, **potřeba podpory** je ale u cílové skupiny osob s duševním onemocněním **konstantně vysoká a v obdobích krizí ještě stoupá**.

„Například někomu seberou důchod, začne se to řešit, nebo je potřeba domluvit hospitalizace. Jde to do krize. Teď do toho tam byl nějaký násilný partner, prostě to vyeskalovalo, že se to dostalo do celého domu a nájemníci si začali hromadně stěžovat. (...) Teprve tak po roce bydlení si myslím, že ten člověk už umí bydlet a považuje to za domov. Teďka máme oslavy toho roku a lidi říkají: já se cejtím doma. Je to hodně velká změna. Už to umí pojmenovat, ale neznamená to, že by jejich život v tento moment byl úplně konstituovaný.“

Koordinátor projektu

